

Noget, jeg synes er lige så vigtigt vi arbejder på og for, er, at der minimum er én person i hver daginstitution og i hver skole, som har en uddannelse i at kunne tage den svære samtale. For det er rigtig svært at skulle snakke om forfærdelige overgreb som seksuelt misbrug og udøvelse af vold. Men hvis vi ikke få snakket om det og taget hul på det og får gjort noget ved det, er det jo, at barnet sidder alene i hele sin barndom med de her forfærdelige overgreb. Det skylder vi det enkelte barn, og dermed er vi også med til at af-tabusere hele området, og jeg vil meget gerne være med til at sætte ind med konkret handling.

Som sagt kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag, men vi mener, at det skal indgå i arbejdet og oversendes til de ministerier, der nu sidder og arbejder tværfagligt med at lave en national strategi.

Kl. 17:36

Formanden:

Tak til fru Vivi Kier. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger, og så er det i ordførerrækken den sidste ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Den 28. februar i år deltog jeg – der var også nogle andre folketingsmedlemmer med – i en stor campus, som blev afholdt i DR Byen. Den drejede sig om børn i familier med alkoholproblemer. Der er i størrelsesordenen 120.000 børn, der lever under forhold med misbrug af alkohol, og hvad ønsker de her børn sig allermost i denne verden? Svaret fra de børn efter en stor undersøgelse var, at de ønskede sig modige voksne.

Det synes jeg er meget, meget sigende, og det er også sigende for den måde, vi diskuterer de her spørgsmål på, for her kommer et oppositionsforslag, som faktisk bygger på rigtig meget viden og erfaring, og som matcher meget, meget godt det, vi i øvrigt alle sammen godt ved skal til, og som vi i andre sammenhænge arbejder med. Vi har det tværfaglige center på Rigshospitalet, der tager sig af de her problemer med misbrugte børn. Vi har lige lavet en satspuljeaftale – lige og lige, for ikke så længe siden – hvor vi har taget erfaringerne fra bl.a. Hvidovre Hospital og gjort til et regionsanliggende, nemlig familieambulatorier, der tager sig af børn, der bliver født af mødre, som har store misbrugsproblemer.

Derfor er der jo ikke noget underligt i, at vi prøver at formere og sprede den erfaring, som findes, og som vi ved virker hensigtsmæssigt.

Der skal så laves en national strategi, der skal bekæmpe misbrug af børn, og jeg har lyttet mig til, at der er givet tilsagn både fra ordførerne, fra regeringspartierne og fra Dansk Folkeparti. Jeg synes også, at ministeren har talt på en sådan måde, at jeg tillader mig at udlægge det sådan, at de erfaringer, som vi kender herfra, også vil indgå i en sådan national strategi. Derfor er det mit håb, at der er rigtig mange modige voksne, også blandt politikere, som er i stand til, uanset hvor forslagene kommer fra, at udnytte den viden, vi har. Det er meget, hvis man skal arbejde på en måde, hvor man går imod den viden, man faktisk har om, hvad der virker. Det synes jeg ikke at vi kan være bekendt.

Kl. 17:39

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:39

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og for opbakningen til ideerne i forslaget. Jeg tror ikke – også med henvisning til fru Marianne Jelveds opfordring til modige politikere – at politikerne her vil være så modige, at de vil stemme for et beslutningsforslag fra Enhedslisten, men det kunne jo være, at de kunne være så modige, at vi i udvalgsarbejdet kunne lave en fælles beretning, hvor vi opfordrer til, at det indgår i arbejdet med at lave en national strategi, så det kommer ind dér og man dér får anbefalingen med fra Folketingets partier, ligesom alle partier i Nordisk Råd kunne være enige om, at de gerne ville støtte, at der skulle arbejdes med det her i alle de nordiske lande.

Det, der er vigtigt at være opmærksom på, er jo, at det vigtigste formål med børnehuset er, som flere ordførere også har været inde på, at børnene ikke skal flere forskellige steder hen, at lige så snart der er rejst en mistanke om overgreb mod et barn – det kan være en pædagog, der har set det i børnehaven; det kan være en forælder, der har en mistanke; eller det kan være på andre måder, at man opdager, at der kan være en mistanke om, at et barn har været udsat for overgreb – så kommer barnet hen i børnehuset med det samme, et hus, som ikke er et hospital, som ikke er en politistation, som er indrettet børnevenligt, hvor de mennesker, der er der, arbejder med børn hele tiden, og hvor det hele er indrettet på en måde, så man gør børnene så trygge og rolige som muligt.